

Al. Cățăuan

CASA CU SUFLETE
(Monografie)

Oameni • Fapte • Adevăruri • Istorie

Vol. I

Prefață de Valeriu Stancu

LIMES
2022

CUPRINS

Monografia ca un roman-fluviu.....	5
O INSTITUȚIE SECULARĂ.....	7
Scurtă istorie a imobilului.....	9
ORGANIZAREA ACTIVITĂȚII.....	277
Directorii Casei de Cultură a Sindicatelor.....	284
Baza materială.....	290
FORMAȚII MUZICALE ȘI COREGRAFICE.....	339
Corală „Andrei Mureșanu”.....	341
Orchestra Populară „Bistrița”.....	345
ANSAMBLUL FOLCLORIC „CODRIȘORUL”.....	355
Formații de muzică ușoară.....	507
FORMAȚII DE ARTE ȘI CREAȚIE.....	509
1979 – Cenaclul artelor.....	511
Teatrul de cameră.....	513
Teatrul muncitoresc.....	516
Trupa de teatru „Pro...Vocarea”.....	517
Trupa de teatru „Orizont”.....	518
Festivalul Concurs Interjudețean de Teatru Scurt.....	519
Grupul satiric „Ridendo”.....	522
Grupul satiric „Perpetum”.....	524
Grupul satiric „Miniridendo”.....	524
FESTIVALUL NAȚIONAL MULTICULTURAL	
„DE DRAGOSTE, DE NEAM, DE ȚARĂ”.....	535

***

Istoria Casei de Cultură a Sindicatelor nu a beneficiat de o cercetare riguroasă, așa încât informațiile furnizate de cei care s-au ocupat de trecutul ei sunt, cel puțin în unele cazuri, contradictorii¹.

Casa de Cultură a Sindicatelor (fostul Cazinou) - 1893

Actuala Casă de Cultură a Sindicatelor (editată de Bartha Maria, circulată în 26.03.1912)

¹ Astfel, se spune că în anul 1892 imobilul ar fi fost abia **construit** (Ioan D. Rusu, *Bistrița, ghid turistic*, Ed. Eikon, Cluj-Napoca, 2007, p.56), în vreme ce alții știu că atunci a fost **vândut** (Titus Zăgrean, *Bistrița. O istorie ilustrată. Bistritz – eine Geschichte in Bilder Bistrița – an illustrated History*, Ed. Aletheia, Bistrița, 2004, p. 60) și **inaugurat în 1893** în beneficiul Cercului Bistrița (Corneliu Gaiu, *Scurt istoric al imobilului de pe str. Al. Odobescu nr. 3*, 2004).

„Imobilul se află în Strada Alexandru Odobescu care marchează limita dintre zona centrului istoric protejat al orașului Bistrița și zona de protecție a acestuia. Strada s-a conturat în secolul al XV-lea odată cu construirea cetății medievale și asigură accesul în exteriorul zidurilor medievale dintre Poarta Spitalului și Poarta Ungurească.

Casa de Cultură a Sindicatelor - 2014

În hărțile de secol XVIII ale Cetății Bistriței, în aceasta zonă sunt figurate pe lângă drumul exterior zidurilor și două pâraie care completeau sistemul de fortificație al burgului. În secolul al XIX-lea, fortificația dintre cele două porți vestice a fost cumpărată și demantelată de negustorul Michael Textoris. Piatra vechilor ziduri este apoi utilizată la ridicarea noilor construcții din zonă.

Actualele clădiri din strada Alexandru Odobescu au fost construite la sfârșitul secolului al XIX-lea și conservă elemente stilistice specifice eclectismului.” (Vasile Duda, istoric de artă)

Ce știm, totuși, sigur despre ea?

În anul 1855, oficialitățile orașului au hotărât să demanteleze zidul perimetral al fostei cetăți medievale, anacronic în raport cu evoluția mijloacelor de apărare a unei localități în caz de atac armat dar, mai ales, grav deteriorat de incendii, de acțiunea îndelungată a factorilor naturali și de proiectilele artileriei lansate asupra orașului în timpul revoluției pașoptiste.² Materialul rezultat din demolare a fost valorificat prin licitație. În anul 1856³, segmentul dintre Poarta Ungurească și Poarta Spitalului a fost cumpărat de negustorul Michael Textoris

² Corneliu Gaiu, *lucr. cit.*; Titus Zăgrean, *lucr. cit.* p. 60-65; Ioan D. Rusu, *lucr. cit.* p.56; Oscar Skrabel, *Bistrița. Nostalgii citadine*, Ed. Charmides, Bistrița, 2007, p.27; Asociația Națională a Caselor de Cultură a Sindicatelor din România. Casa de Cultură a Sindicatelor Bistrița. *Programul principalelor activități*, 2008. Editori: Al. Cățcăuan, V. Rațiu; idem, *Programul principalelor activități*, 2009. Editori: Al. Cățcăuan, O. Nușfelean; Arhiva Casei de Cultură a Sindicatelor Bistrița, Dosar – Situația juridică și istorică a localului.

³ Criza de locuințe pricinuită de incendiile din 18 aprilie 1857 și 24 iunie 1861 care au mistuit 214, respectiv 52 case, a grăbit demantelarea zidurilor și, pe cale de consecință, modificarea aspectului urbei. (Corneliu Gaiu, *lucr. cit.*)

care a folosit piatra la construirea actualului imobil al Casei de Cultură a Sindicatelor și a celorlalte imobile din zonă.

Amplasat pe parcela de colț dintre strada Spitalului și Michaelgasse, în vecinătatea fostei incinte medievale a orașului, imobilul este o construcție compactă, formată din subsol parțial, parter și etaj, cu o suprafață desfășurată de 1422 mp din care 973,63 mp suprafață utilă, plus un subsol de 72,19 mp.⁴

În timp, urmare și a repetatelor schimbări teritorial-administrative și a regimurilor politice, condiția juridică a clădirii a fost modificată de câteva ori⁵, moda vremurilor, urgențe circumstanțiale sau interese de stat, impunând și modificări radicale de destinație.

Astfel, din spusele mai vârstnicilor, se știe că în primii ani din existența ei a avut funcție social-culturală, printre altele aici organizându-se „însoțiri sociale”, baluri fastuoase – unele mascate.⁶ Timp de 13 ani, din 1900 până în 1912, a fost locația unui gimnaziu de fete (Școala Civilă de stat pentru fete).

⁴ Arhiva C.C.S., Dosar „Situația juridică și istorică a localului”, Raport de evaluare privind imobilul Casa de Cultură a Sindicatelor din Bistrița, str. Al. Odobescu nr. 3, județul Bistrița-Năsăud; La Ioan D. Rusu, lucr. cit. p.56, 1.437 mp;

⁵ Starea juridică a clădirii consemnată în dispoziții ale autorităților centrale sau regionale și a C. F., a evoluat astfel:

- **4 august 1892.** „Pe baza contractului de vânzare-cumpărare din 02.08.1892, dreptul de proprietate supra imobilului de sub A+2124. 2125,3 și 2127 se întăbulează asupra B.2 „**Cercului Bistrița**” („Besztercei Kőr”). (Corectare de denumire la B.5. B.6. B.9.)

- **5 martie 1923, Nr. 703 c. f.** „În baza procesului – verbal dresat în ședința comitetului cercului cultural ținută la 22 iunie 1922 și a statutelor cercului cultural aprobate de Ministerul de Interne sub nr. 8428/1922, numele proprietarului înscris sub B1 și 2 „Besztercei Kőr” se corectează în acela de „**Cercul Cultural Bistrița**”.

- **7 august 1942.** „Pe baza contractului de vânzare-cumpărare încheiat la Bistrița și Budapesta la 01 august 1942 și pe baza schiței topografice imobilul de sub A+1 topo. 2124 se înregistrează aici și în conformitate cu schița se divizează în subunități de imobile cu topo. 2124/1 cu suprafață de B.7. 1143 st. pătrați și 2124/2 cu suprafață de 150 st. pătr. După aceasta subunitatea cu nr. topo. 2124/2 se înscrie în noul c.f. nr. 4732 în favoarea **Băncii Naționale al Ungariei**, pe când imobilul subunitate de sub 2124/1 se înscrie aici la A+2 în B.8 în favoarea vechiului proprietar”. Clădirea va fi pusă la dispoziția armatei maghiare, devenind **Cazinoul ofițerilor maghiari din garnizoana Bistrița**.

- **04. august 1944.** „Pe baza procesului-verbal încheiat la Adunarea Generală din 2 martie 1941 și pe baza Statutului „Cazinoului Maghiar” din Bistrița, aprobat de Ministerul de Interne al Ungariei sub B.9nr. 207/440/1942 VII.b. se notează aici schimbarea denumirii din **Besztercei Kőr (Cercul Bistrița) în Cazinoul Maghiar Bistrița**.”

- **12 decembrie 1946, Nr. 934.** „În baza încheierii de față și a dispozițiilor legii Nr. 260 din 4 aprilie 1945, se radiază înscrisura efectuată cu încheierea Nr. 7378/1944 cf. în favoarea Casinei maghiare din Bistrița și se restabilește starea tabulară anterioară de carte funciară de sub B. 5”.

- **17 octombrie 1960, Nr. 2577.** „În baza adresei Întreprinderii de Gospodărie Orășenească Bistrița Nr. 5396 și a H.C.M. Nr. 9 din 12 ianuarie 1960 și a Deciziei Nr. 17 din 4 august 1960, imobilul de sub B.5, se întăbulează dreptul de proprietate cu titlu de drept trecerea în **patrimoniul Statului Român și administrarea Întreprinderii de gospod. orășenească Bistrița**”

- **17 decembrie 1966.** În baza hotărârii Comitetului Executiv al Sfatului Popular al Regiunii Cluj din 13 decembrie 1966, imobilul trece din administrarea Întreprinderii de Gospodărire Raională Bistrița, în **administrarea Consiliului Raional Sindical „pentru a servi ca sediu și club”, urmând a se îndeplini formele legale pentru inițierea unei H.C.M. privind transferul.**

- Decretul C.S. nr. 332/10 aprilie 1968, „...se transmite, **gratuit**, din administrarea Comitetului Executiv al Consiliului Popular Județean provizoriu Bistrița-Năsăud în **folosința fără termen a Uniunii Generale a Sindicatelor din România**; „**Construcțiile în suprafața de 1.437,50 mp (...) se transmit gratuit din proprietatea statului în proprietatea Uniunii Generale a Sindicatelor din România**”.

- **6 mai 1968, Nr. 234** „În baza decretului privind transmiterea unui imobil proprietate de stat către Uniunea Generală a Sindicatelor din România, nr. 332/10 aprilie 1968, asupra imobilului de sub ar. R. se transmite **dreptul de administrare fără termen, în favoarea: Casa de Cultură a Sindicatelor – Filiala Bistrița a Uniunii Generale a Sindicatelor**”.

- **03.04. 2001** „În baza sentinței civile nr. 612/2001 dată de Judecătoria Bistrița în dos. nr. 83/2001, se rectifică întăbularile din prezenta coală în sensul că: asupra terenului de sub A.+2 se întăbulează dreptul de proprietate cu titlu de trecere dobândit anterior prin înch. nr. 2577/11960.

⁶ Potrivit informației d-lor Ioan Cilean, fost activist sindical și Ion Nicoară, fost administrator al fondului locativ al Consiliului Județean al Sindicatelor, clădirea a fost cumpărată de **asociațiile meseriașilor bistrițeni** care au folosit-o pentru activități culturale.

În timpul primului război mondial, clădirea a fost pusă la dispoziția armatei maghiare pentru „Secția de bolnavi grav”⁷ organizată cu ajutorul Spitalului Orășenesc.

Casa de oaspeți (înstrăinată)

După 1918 a rămas în folosul armatei române, din 1922 cu titlu de „Cercul Cultural Bistrița” cu funcție de Cazinou al ofițerilor. În tabelul Asociațiilor și Societăților recunoscute Persoane Juridice și înscrise în Registrul Special al Tribunalului Năsăud, la poziția nr. 71, la data de 1 ianuarie 1939, în baza Legii nr. 21/1924, apare, după Societatea de vânat a românilor din Nepos, Cercul Cultural Bistrița, (dosar nr. 1644/1924), cu obiectul principal de activitate „întrunirea în o societate cât mai apropiată a bărbaților culți și de caracter și prin aceasta promovarea intereselor publice sociale și culturale”.

Averea imobilă a Cercului constă din: casă și grădină situată în str. Principele Carol, nr. 4, actuala str. Alexandru Odobescu, intabulată în coala nr. 430 A nr. ord. 1 nr. top. 2124 evaluată la suma de 108.000 lei.

Lista bărbaților culți, asociați în această societate se compune din următorii: Președinte: Dionisie Vaida – canonic romano-catolic Gherla, Vicepreședinte: Teodor Sbârcea – colonel, Secretar: Vasile Bocșa – șef contabil, jud. casier: Grigore Toma – profesor, econom: Traian Simon – primpretor, Bibliotecar: George Todoran – învățător, Membri: Alexandru Hanzu – general, A. Solomon – colonel, Ioan Sara – maior, N. Savu – maior, C. Ciongradi – maior, N. Frățulescu – căpitan, Ioan Butonescu – căpitan, Macidon Linul – profesor, Dr. Leon Scridon – director de bancă, Grigore Pletosu – protopop, Dr. Nicolae Pop – Președintele Tribunalului, Ioan Pavel – revizor școlar, Dr. Dionisie Login – avocat, Dr. Vasile Pahone, Dr. Iulian Chitul – medic primar, jud. Teofil Moldovan – primprocuror, Carol Sanchen – primarul orașului, Dr. Albert Krautner, George Curtean – director de bancă, Ioan Corbu – asesor la sedria orfanală, Herman Brecher –

⁷ În cele 80 de paturi ale secției erau tratați, în fapt, militari cu boli venerice. Medic curant al secției a fost Dr. I. Albu.

comerciant, Dr. Nicolae Candale – judecător, Dr. Teodor Giurgiu – subprefect, Gavril Hordoan – subrevizor școlar, George Matheiu – tipograf, Dr. George Linul – Jurisconsult, Dumitru Achim – Subdirector Financiar, Dumitru Budușan – proprietar, Gavril Bochiș – învățător, Dr. Ioan Lazăr – avocat, Dr. Alexandru Pop – medic. Toți domiciliați în Bistrița, cetățeni români.

A rămas cazinou și în perioada restaurării dominației maghiare asupra părții de Nord-Vest a Transilvaniei (1940-1944). După al doilea război mondial a găzduit o vreme „Casa Armatei”, apoi „Centrul de Documentare Medicală”.⁸

Până în toamna anului 1966, când trece din administrarea Întreprinderii de Gospodărire Raională în administrarea Consiliului Raional al Sindicatelor⁹ aici funcționau, cu chirie, Consiliul Raional al Sindicatelor, Consiliul Raional al Uniunii de Cultură Fizică și Sport, Comitetul Raional al Femeilor, Comitetul Raional de Cruce Roșie (ulterior I.S.P.M.) și o secție a Spitalului Unificat.¹⁰

Din mai 1968, urmare a trecerii în proprietatea Uniunii Generale a Sindicatelor din România (U.G.S.R.), clădirea a fost sediu administrativ al Consiliului Județean al Sindicatelor, al Consiliului Municipal al Sindicatelor și Club. În 1969 i se atribuie și funcție culturală, înființându-se Casa de Cultură a Sindicatelor.

Casa de Cultură, substanțial renovată după intrarea în patrimoniul sindicatelor, s-a bucurat de o deosebită atenție din partea Consiliului Județean, activitatea cultural-educativă fiind o statornică preocupare a sindicatelor.

⁸ Instituție prestigioasă cu important rol științific și social, cunoscută pentru organizarea unor reuniuni științifice, simpozioane, „mese rotunde”, cursuri de instruire pentru surorile de Cruce Roșie proiecții cinematografice cu rol educativ. În cadrul ei funcționa Școala mamei și copilului, creație a medicilor Ion Negulescu, Ilie Copil și Ion Lazăr, „trioul de aur al ginecologiei bistrițene”.

⁹ Arhiva CCSB, Dosar „Situația juridică și istorică a localului”, Adresa Comitetului Executiv al Sfatului Popular Regional Cluj Nr. 52.662 din 17.12.1966 în temeiul căruia transferă în folosul Consiliului raional sindical Bistrița, „imobilul situat în orașul Bistrița, str. Odobescu nr. 3, înscris în c. f. Bistrița nr. 5430 nr. top. 2124/1, casă cu etaj și dependințe cu suprafața terenului de 1143 stj. p. pentru a servi ca sediu și club...”.

¹⁰ Idem - Adresa Consiliului Raional al Sindicatelor nr. 190/ 04.08.1966 către Comitetul Executiv al Sfatului Popular al Raionului Bistrița

Al. Cățăuan

CASA CU SUFLETE
(Monografie)

Oameni • Fapte • Adevăruri • Istorie

Vol. II

Prefață de Valeriu Stancu

LIMES
2022

CUPRINS

„CENACLUL LITERAR GEORGE COȘBUC”	5
FESTIVALUL NAȚIONAL DE POEZIE. COLOCVIILE „GEORGE COȘBUC”	79
FESTIVALUL NAȚIONAL DE PROZĂ. SALOANELE „LIVIU REBREANU”	125
ASOCIAȚIA UMORIȘTILOR BISTRITENI	181
FESTIVALUL INTERNAȚIONAL DE SATIRĂ ȘI UMOR „MĂRUL DE AUR”	187
ACTIVITĂȚI CULTURAL-EDUCATIVE, DE INIȚIERE, DE CALIFICARE ȘI FORMARE PROFESIONALĂ	323
ALTE ACTIVITĂȚI	439
ACTIVITATE PUBLICISTICĂ ȘI EDITORIALĂ	501
DISTINCȚII, MĂRTURII, MESAJE	561
ANEXE: Portrete – Mărturii – Mesaje – Însemnări din Cartea de Onoare	587
Al. Câtcăuan – director, văzut de caricaturiști	629

***

Începuturile cenaclului literar sunt incerte. Se presupune că exista cel puțin din 1950, de vreme ce, în ianuarie 1951 s-a procedat la reorganizarea lui, iar în nr. 8 din același an, „Rodna muncitoare”, îl menționează¹⁸⁶.

Casa de Cultură a Sindicatelor. Întâlnire cu poetul Adrian Păunescu (1985)
De la stânga-sus: Radu Ioan, Ion Moise, Mihai Mureșan, Adrian Păunescu,
Al.C. Miloș, Moise-senior. Jos: Emil Dreptate, Ioan Pinteș și Augustin Ostace.

Un cerc literar „George Coșbuc”, condus de Alexandru Misiuga, funcționa prin anii 1966 la Casa Raională de Cultură Bistrița¹⁸⁷. După reorganizarea administrativ-teritorială din 1968, Misiuga, numit director al Centrului Creației Populare, a trecut cercul - devenit între timp cenaclu - în grija noii instituții. În anul 1971, în parte din motive financiare, cenaclul a fost preluat de Consiliul Județean al Sindicatelor, care a asociat acestui centru de creație cenaclurile literare din Rodna, Beclean și Năsăud, acesta din urmă fiind condus de prof. Octavian Ruleanu. Cenaclul „George Coșbuc” din Bistrița (în cadrul Casei de Cultură a Sindicatelor) a avut la cârmă mai mulți scriitori: George Roș, Luca Onul, George Pop, Dumitru Nistor, Ion Moise, Emil Dreptate, iar astăzi este condus de Olimpiu Nușfelean - președinte, Marcel Săsărman - vicepreședinte și Al. Cățcăuan - secretar. Există și o variantă¹⁸⁸, potrivit căreia, Cenaclul a fost înființat în 1952 la Casa Orășenească de Cultură unde, sub diferite denumiri, a

¹⁸⁶ Teodor Tanco, *Istoria presei românești a județului Bistrița-Năsăud de la origini până în 2004*, Ed. Societatea Culturală „Lucian Blaga”, Cluj-Napoca, 2004, p.218 Idem, *Dicționar literar 1639-1997 al județului Bistrița-Năsăud*, Ed. Virtus Romana Rediviva, Cluj-Napoca, 1998, p.165. „Cenaclul „George Coșbuc” - cenaclu literar permanent: 1951-1997. Se constituie la începutul deceniului 6 al secolului XX în orașul Bistrița. Data exactă nu se cunoaște și nici localul sau instituția la care a fost afiliat. Certă este activitatea anterioară, fiindcă în luna ianuarie a anului 1951 se reorganizează cenaclul”.

¹⁸⁷ Arhiva Casei de Cultură a Sindicatelor Bistrița, Fond Cenaclul literar „George Coșbuc”: însemnare a scriitorului Alexandru Misiuga, potrivit căreia, activau în cenaclu: Boca Ioan, Raus Valentin, Noveanu Stelian, Podaru Aurel, Litinschi Mihai, Podaru Constantin, Mihadaș Teohar, Miloș Alexandru, Suharovschi Alexandru, Rațiu Virgil, Rațiu Vasile, Diaconescu Octavia, Misiuga Alexandru, Păcuraru Vasile, Szabo Arpad.

¹⁸⁸ George Roș, *Cenaclul literar din Bistrița*, în *Tribuna* din 27 martie 1974.

funcționat până în aprilie 1971 când a fost preluat de Sindicate cu denumirea care l-a consacrat, „George Coșbuc”.

În cei peste 50 de ani de activitate, Cenaclul s-a impus în peisajul cultural al județului, și nu numai, dobândind valoare și prestigiu.

Prin întâlniri cu cititorii¹⁸⁹, seri de poezie¹⁹⁰, dezbateri¹⁹¹, lansări de cărți,¹⁹² întâlniri cu membri ai cenaclurilor din județ¹⁹³, din județele limitrofe¹⁹⁴ (Suceava, Mureș, Cluj, Maramureș) și dinafara țării¹⁹⁵, cu scriitori și publiciști din diferite județe și redacții¹⁹⁶, participări la concursuri de literatură¹⁹⁷,

¹⁸⁹ Numeroase întâlniri au avut loc cu muncitorii de pe platforma industrială a Bistriței cu forestierii din Telciu, cu ceferiștii bistrițeni, cu minierii din Rodna, cu „oameni ai muncii” aflați la odihnă în stațiunea Sângeorz-Băi, cu sătenii din Zagra, Miceștii de Câmpie, Cociu, Coșbuc, Teaca, Sânmihaiu de Câmpie, Năsăud, (Ecolul, din 10 septembrie 1976, 4 decembrie 1976, 29 ianuarie 1977, 5 februarie 1977, 19 februarie 1977, 30 iulie 1977, 19 februarie 1983, 6 august 1983, 25 februarie 1984, 19 februarie 1985, 23 februarie 1985, 14 martie 1985, 4 mai 1985, 8 februarie 1986, 8 martie 1986, George Roș, *Cenaclul literar din Bistrița* – lucr. cit.)

¹⁹⁰ Bistrița - ianuarie 1977, februarie 1983, mai 1985, 25 septembrie 2003 etc. (Ecolul din 15 ianuarie 1977, 12 februarie 1983, 4 mai 1985, 27 septembrie 2003).

¹⁹¹ De exemplu: *Literatura la sfârșit de mileniu*, 22 octombrie 1988; *Condiția tănărului scriitor în provincie* - 29 aprilie 1999.

¹⁹² De pildă: în 1984 la Librăria „George Coșbuc” a fost lansat volumul de versuri *Vicleana vânătoare* de Emil Dreptate; în 31 martie 1994, volumele de poezie semnate de Alexandru-Cristian Miloș, David Dorian, Atila Racz, Victor Știr, I.P. Sartre – Existențialismul este un umanism, traducere de Veronica Știr; în 7 octombrie 1994, la Casa Cărții „N. Steinhardt”, volumele „*Pasărea Run*” de Aurel Brumă, „*Fetele personajului*” de David Dorian, „*După trecerea stelei*” de Victor Știr; în 6 martie 2000, volumul „*Bufrîța mireasă*” de Viorel Paraschivoiu; în mai 2003, la Casa Cărții „N. Steinhardt”, volumul „*Ieșirea din Infern*” de Titus Zăgrea; în 25 iunie 2003, „*Rătăcitorul timpurilor*” de Augustin Ostace; în 23 martie 2006, volumele „*Biserica din spital*” de Mircea Gelu Buta și „*Deltele memoriei*” de Gavril Pompei; în 5 ianuarie 2007, la Galerile din Piața Mică, volumele de versuri „*Dimineți înlăcrimate cu rouă*” de Lucreția Bucur și „*Lacrimi în ochii cerului*” de Victoria Ometiță Boica; în 27 septembrie 2007, volumul „*Poezii*” de Gheorghe Ștețco-Borșa; în martie 2008, la Casa de Cultură a Sindicatelor, volumele „*Reflecții colocviale*” de Mircea Gelu Buta și „*Coșbuc în căutarea actualității*” de Alexandru Cățcăuan; în mai 2008, volumul „*Dezbrăcat de umbră*” de Ștefan Veșcari (Vezi *Ecolul* din 4 august 1984; Victor Știr, „*Rătăcitorul timpurilor*” – o carte incomodă, un test de curaj, în *Mesagerul de Bistrița-Năsăud* din 27 iunie 2003; Victor Știr, *Între jurnal și istorie*, în *Mesagerul de Bistrița-Năsăud* din 29 mai 2003; Traian Parva Săsărman, *Lansare de cărți*, în *Răsunetul* din 9 ianuarie 2007; Ioan Lazăr, *O lansare deosebită de carte. „Poezii” de Gheorghe Ștețco (Borșa)*, în *Răsunetul* din 29-30 septembrie 2007; Menuț Maximian, „*Reflecții colocviale*” cu Mircea Gelu Buta, în *Răsunetul* din 21 martie 2008; Ion Moise, *Cenacul*, în *Răsunetul* din 21 martie 2008; Victor Știr, *Lansare de carte la cenaclul „George Coșbuc”*, în *Mesagerul de Bistrița-Năsăud* din 26 mai 2008 – în Arhiva CCS Bistrița, Dosar Cenaclul literar „George Coșbuc”.

¹⁹³ „*Liviu Rebreanu*” din Târlșiua; „*Seculum*” și „*Grigore Silaș*” din Beclean; „*Camera*” din Sângeorz-Băi, *Virtus Romana Rediviva* din Năsăud, Cenaclul din Șieu Odorhei.

¹⁹⁴ Borșa-Maramureș (*Ecolul* din 15 mai 1974).

¹⁹⁵ Cenaclu are relații de colaborare cu Societatea literară „Mihai Eminescu” din Cernăuți-Ucraina, o întâlnire cu membrii acestuia având loc în 25-28 iunie 1999; din 2005, cu „Ars Longa”, cenaclul literar al românilor din Nürnberg-Germania; cu Societatea Literar-Artistică „Tibiscum” din Uzdin-Serbia cu membrii căreia s-au întâlnit în 18-20 ianuarie 2008, Cățcăuan Alexandru, Moise Ioan, Nușfelean Olimpiu, Pinteia Ioan, Cotuțiu Cornel, Podaru Aurel, Rațiu Virgil, Moldovan Andrei, Dâncu G. Vasile și Toxin Gheorghe, reporter TV Bistrița, participanți la cea de a X-a ediție a Colocviului literar „*Trebuia să poarte un nume*”. Cu acest prilej Casa de Cultură a Sindicatelor a donat societății 36 de cărți. (Vezi: Victor Știr, *Viitoare colaborare între cenaclurile literare „George Coșbuc” și „Ars Longa”*. În *Mesagerul de Bistrița-Năsăud* din 1 iulie 2005; Idem, *Spre românii din Serbia*, în *Mesagerul de Bistrița-Năsăud* din 11 ianuarie 2008; Menuț Maximian, *Punți de lumină: Bistrița-Uzdin*, în *Răsunetul* din 22 ianuarie 2008; Ion Moise, *Poarta românească din Serbia este Uzdinul*, în *Răsunetul* din 25 ianuarie 2008, 26-27 ianuarie 2008; Idem, *Amplă manifestare românească la Zrenjanin, Serbia*, în *Răsunetul* din 31 ianuarie 2008; idem, *Soarele românilor din Serbia la Uzdin răsare*, în *Răsunetul* din 23 ianuarie 2008; idem, *Pavel Balău – un animator cultural și sportiv din Uzdin-Serbia*, în *Răsunetul* din 29 ianuarie 2008; idem, *Casa românească din Uzdin-Serbia*, în *Răsunetul* din 1 februarie 2008; Idem, *Cetatea Belgradului*, în *Răsunetul* din 2-3 februarie 2008; Cornel Cotuțiu, *Bistrițeni printre românii din Serbia*, în *Revista ilustrată*, serie nouă, nr. 7-8/2007, p. 210-215.

¹⁹⁶ Nicolae Băciuț, Gavril (Cocean) Pompei, Nicolae Gheran, Ion Horea, Alexandru Husar, Gavril Istrate, Teohar Mihadaș, Cornel Moraru, Ion Mureșan, Ion Oarcășu, Adrian Păunescu, Mircea Petean, Petru Poantă, D.R. Popescu, Nicolae Prelipceanu, Aurel Rău, Radu Săplăcan, Zaharia Sângeorzan, Gavril Scridon, Mihai Sin, Teodor Tanco, Laurențiu Ulici, Lucian Valea, Grigore Vieru, etc.; redacția revistei *Tribuna*, Cluj-Napoca, 1974, redacția revistei „*Bucovina literară*” – 2005 etc.); (*Tribuna*, 20 iunie 1974, Ion Moise, *Întâlnire ale Cenaclului „Coșbuc” cu personalități cultural-artistice*, în *Răsunetul* din 19 Octombrie 1994; G. Moldovan, *Întâlniri cu scriitori clujeni la Cenaclul „George Coșbuc”*, în *Mesagerul de Bistrița-Năsăud* din 31 mai 2003)

colaborări la diferite publicații locale și naționale¹⁹⁸, schimburi de experiență¹⁹⁹, spectacole de muzică și poezie,²⁰⁰ prin organizarea unor activități de amploare și nivel național sub patronajul spiritual al lui Liviu Rebreanu și George Coșbuc²⁰¹, Cenaclul s-a făcut cunoscut cititorilor și scriitorilor dintr-un larg cuprins. În atenția conducerii cenaclului s-a aflat și consemnarea evenimentelor prilejuite de Colocviile „George Coșbuc” și Saloanele „Liviu Rebreanu”²⁰² și, îndeosebi, valorificarea editorială a lucrărilor reprezentative ale membrilor săi. Astfel, în 1975, cenaclul a publicat antologia: „9 dimineți”²⁰³, urmată, în 1979, de „Spații posibile”²⁰⁴ și, în 2008, de „Cenaclul literar George Coșbuc - 30”²⁰⁵.

În decembrie 1982, martie și noiembrie 1983, Cenaclul a editat o gazetă proprie, *Literatură și actualitate*, din 1990 până în 1998 revista „Minerva”, iar din ianuarie 2002 editează *Mișcarea literară*, în colaborare cu Editura „Aletheia”, revistă ajunsă azi la nr. 79.

¹⁹⁷ „Dimitrie Bolintineanu” - Bolintinu de Vale; „George Coșbuc” - Bistrița; „Nicolae Labiș” - Suceava; „Sorin Titel” - Caransebeș; „Tudor Arghezi” - Tg. Jiu; „Poni Luceafărul” - Botoșani, (Ecoul din 6 august 1983) „Costești '83 - Orăștie, „Cântarea României”, „Donici, cuib de-nțelepciune” - Chișinău; „Constantin Tănase” - Vaslui, „Eterna epigramă” - Cluj-Napoca, „Armonii de primăvară” - Vișeu de Sus, Festivalul Internațional de Poezie Sighetu Marmației, etc.

¹⁹⁸ Amfiteatru, Astra, Ateneu, Cronica, Echinox, Ecoul, Luceafărul, Minerva, Mișcarea literară, Munca, Opinia studențească, Poesis, Ramuri, Răsunetul, România literară, Steaua, Transilvania, Tribuna, Vatra, etc.

¹⁹⁹ În octombrie 1982, Cenaclul a organizat colocviul „Literatură și actualitatea” care a beneficiat de participarea a numeroase Cenacluri literare din Transilvania. Colocviul, reluat în următorii 3 ani, a prilejuit editarea gazetei omonime „Literatură și actualitatea” cu subtitlu „Foaie a Cenaclului Literar George Coșbuc” din care, prin strădania lui Emil Dreptate, Valentin Raus, Ion Moise și Gavril Moldovan au apărut patru numere mensuale: octombrie și decembrie 1982; martie și... noiembrie 1983. (Vezi Emil Rus, *Aspecte ale mișcării literare din ultimele patru decenii în județul Bistrița-Năsăud. Lucrare metodico-științifică pentru obținerea gradului didactic I*, 1991, p. 63) În 15-16 octombrie 1988, Cenaclul a găzduit întrunirea Cenaclurilor literare din Transilvania.

²⁰⁰ În 1978 Cenaclul a organizat spectacolul de muzică și poezie: „Sânt suflet în sufletul neamului meu”. Au citit din creațiile lor, poezii: Andrașoni Dumitru, Andraș Dorina, Barna Vasile, Băciu Nicolae, Dăncu Vasile, Dreptate Emil, Goia Lucia, Moise Ion, Miloș C. Alexandru, Onul Luca, Rațiu Virgil, Roș George, Veșcari Ștefan.

²⁰¹ Astfel, în toamna anului 1984, cu prilejul împlinirii unui deceniu de activitate sub cupola Sindicatelor, Cenaclul a organizat, cu sprijinul autorităților locale, „Zilele George Coșbuc”, amplă manifestare omagială care a generat inițiative de mare anvergură, concretizate din 1985 în : Colocviile „George Coșbuc”, apoi Concursul Național de Poezie „George Coșbuc”, Festivalul Național de Proză și Saloanele „Liviu Rebreanu”. (Al. Cățcăuan, *Cenaclul literar „George Coșbuc” la două decenii de activitate neîntreruptă*, în Răsunetul din 19 octombrie 1994).

²⁰² Cu prilejul fiecărei ediții a acestor activități, au fost editate publicațiile „Coșbuciana” și „Saloanele Liviu Rebreanu”

²⁰³ Antologie lirică din lucrările membrilor Cenaclului „George Coșbuc” 9 dimineți. Consiliul Județean al Sindicatelor Bistrița-Năsăud. Prefață (Cuvânt înainte) și selecție: Ion Oarcășu. Copertă și prezentare artistică: Vasile Pop Silaghi. Red. de carte și tehnoredactare: Aurel Câmpeanu. Au fost antologați poezii: Adriana Rodica Barna, Vasile Dăncu, Emil Dreptate, Cleopatra Lorințiu, Olimpiu Nușfelean, Luca Onul, Domnița Petri, Virgil Rațiu, George Roș.

²⁰⁴ *Spații posibile*, poezie, proză, eseu. Bistrița-Cluj-Napoca, 1979. Prefață (Cuvânt la al doilea volum) și selecție: Ion Oarcășu, Redactare: Aurel Câmpeanu. Prezentare artistică: Alexandru Cristea. Au fost antologați poezii: Emil Dreptate, Cleopatra Lorințiu, Luca Onul, Virgil Rațiu, George Roș (consacrați), Dorina Andraș, Nicolae Băciuț, Veturia Mureșan, Aurel Bodiu, Alexandru Cristian Miloș (debutanți), prozatorii: Gavrilă Florea, Ion Moise, Dumitru Munteanu, Aurel Podaru și eseistul Dumitru Andrașoni.

²⁰⁵ *Cenaclul literar „George Coșbuc” - 30*. Antologie. Cuvânt înainte de Eugen Uricaru. Prefață de Cornel Moraru. Postfață de Ion Moise, Editura Aletheia, Bistrița, 2001. Apărută în octombrie 2001 cu prilejul aniversării a 30 de ani de existență a Cenaclului literar „George Coșbuc” al Casei de Cultură a Sindicatelor din Bistrița și a celei de a 17-a ediții a Festivalului Național de Poezie, în 1981 sub îngrijirea lui Ion Moise, (președintele Cenaclului), Alexandru Cățcăuan (director al Casei de Cultură a Sindicatelor din Bistrița), Virgil Rațiu, Olimpiu Nușfelean, Ioan Pinte, Alexandru Cristian Miloș. Au fost antologați: Dumitru Andrașoni, Nicolae Avram, Nicolae Băciuț, Nicolae Bosbiciu, Emil Bălăi, Vasile Cihorean, Ioan Cioba, Sorina-Gabriela Costea, Vasile Dăncu, David Dorian, Emil Dreptate, Florica Dura, Gavrilă Florea, Ioan Ilieș, Mihai Litinschi, Cleopatra Lorințiu, Dorina Manu, Mircea Măluț, Alexandru-Cristian Miloș, Oliv Mircea, Alexandru Misiuga, Ion Moise, Andrei Moldovan, Gavril Moldovan, Dumitru Munteanu, Ioan Negru, Olimpiu Nușfelean, Ion Oarcășu, Maria Olteanu, Luca Onul, Viorel Paraschivoiu, Domnița Petri, Ioan Pinte, Aurel Podaru, Tit-Liviu Pop, Flore Pop, Atila Racz, George Vasile Rațiu, Virgil Rațiu, Valentin Raus, George Roș, Radu Săplăcan, Victor Știr, Veronica Știr, Teodor Tanco, Camelia Toma, Alexandru Uiuu, Lucian Valea, Gelu Vlașin, Ion Radu Zăgrean.